

[Karlskov Jensen.]

ale; det er også et forhold, der er til fordel for dem, der vil opformere og forhandle disse planter fremover.

Der er en anden vigtig bestemmelse, jeg også gerne vil sætte en streg under, og det er bestemmelsen om, at hvis der bliver uoverensstemmelser om de økonomiske vilkår opformeren og forædleren imellem, så kan man indbringe tvistigheden for et nævn, men det forhold, at den, der søger om tilladelse til at forhandle sådanne planter, vil indbringe sagen for nævnet, kan ikke medføre, at forædleren holder plantenyheden tilbage.

Jeg vil gerne nævne et andet forhold også, som nok er af betydning for de folk, det drejer sig om. De aftaler, som er truffet inden lovens ikrafttræden den 1. juni 1974, eksisterer fortsat. Man griber altså ikke ind med tilbagevirkende kraft.

Vi kan fra venstres side gå ind for lovforslaget. Der er et par småting, jeg gerne vil have at vi kigger lidt på i udvalget, det er spørgsmålet om forædlerbetingelserne, og det er spørgsmålet om det vilkårsnævn, der er omtalt i loven, og som vistnok aldrig har været i funktion, men som måske får en større betydning, når dette lovforslag er vedtaget.

Erik Hansen (RV):

Jeg vil gerne sige på det radikale venstres vegne, at vi med hensyn til det lovforslag, som her er fremsat, er enige i, at man må tage det næste skridt.

Jeg husker udmærket, at da vi i 1968 behandlede hovedloven, var der fra forskellige side, bl. a. fra gartnerierhvervets side, nogen betænkelighed ved at gå så langt med forædlerrettighederne, som tilfældet blev. Nu skal vi tage et skridt videre. Det drejer sig her om de vegetativt formerede planter, og vi ved, at tyngden her ligger i rose- og nellikedyrkningen.

Vi kan tilslutte os forslaget, men vi er opmærksom på, at sagen heller ikke her er helt problemfri. Der kan vel i øvrigt også

sættes spørgsmålstegn ved den langsigtede nytte af at lægge det ind i disse faste baner.

I bemærkningerne til ministerens lovforslag siges det, at lovforslagets gennemførelse ikke vil medføre udgifter eller administrative konsekvenser. Det er jo rigtigt, når ministeren skriver i bemærkningerne, at det forholder sig således, men denne nyhedskontrol, denne afprøvning, skal dog foregå et eller andet sted. Det er muligt, den kan indpasses i bestående aktiviteter på forsøgsvirksomhederne, men den skal dog under alle omstændigheder finde sted. Derfor vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger i den anledning.

I forbindelse med behandlingen af det foregående lovforslag her i dag følte jeg mig lidt sat på plads af, at ministeren sagde: jeg har 300 tdr. land at dræne; det var, ligesom det skulle være et bevis for, at når ministeren disponerede over så meget jord, så havde han større ret til at udtale sig og kunne gøre det med større sikkerhed. Jeg kan ikke hamle op med ministeren med hensyn til jordarealer, men jeg føler alligevel, at det er rimeligt at sige: ligesom vi inden for landbrugssektoren taler om, at køerne vandrer mod vest, så tror jeg også, det er tilfældet, når det drejer sig om gartnerierhvervet. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren vil tage anledning til nøje at undersøge, om denne nyhedskontrol, som i forvejen finder sted på en lang række områder, vil følge med i den vandring, som erhvervet er på mod vest.

Når jeg føler, jeg er nødt til at understrege det her som på andre områder, når vi har drøftet aktiviteter inden for statens forsøgsvirksomhed med planteavl, så er det, fordi visse gartneriområder ligesom føler sig lidt sat udenfor, og det er nogen tid siden, vi sidst havde en minister i stolen, om jeg så må sige, der rigtig forstod, at Jylland faktisk var sat lidt udenfor.

Burgdorf (KF):

Efter at nu adskillige ordførere dybt og indgående har gjort rede for, hvad dette